

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **N. M.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje,**
odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2017, č. j. 2074/DS/2017,
JID: 166076/2017/KUUK/Zvo,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2017, č. j. 2074/DS/2017, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Děčín, odboru správních činností a obecního živnostenského úřadu, (dále jen „magistrát“) ze dne 29. 3. 2017, č. j. MDC/30911/2017, sp. zn. MDC/R1-91085/91085/2016, kterým byly dle ustanovení § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

proti záznamu bodů v její evidenční kartě řidiče jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 13. 9. 2016 byl potvrzen. Žalobkyně se současně v žalobě domáhala toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobkyně namítala, že napadeným rozhodnutím a postupem správního orgánu byla zkrácena na svých právech tak, že to mělo za důsledek nezákonné rozhodnutí. Žalobkyně toto upřesnila tím, že namítala, že bylo porušeno její právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobkyně poukázala na přílohu doplněného odvolání, kterou tvořilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, vydané ve skutkově shodné věci, z něhož je zřejmé, že se tento odvolací orgán zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobné řešení podle žalobkyně vyplývá i z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014, a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, ve kterých se uvedený krajský úřad jako odvolací orgán zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na jejichž základě jsou body zaznamenány, a to zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel takové posouzení požadoval a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňoval. Podobně postupoval i prvoinstanční správní orgán Městský úřad Písek v rozhodnutí ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, kdy odmazal dva záznamy z bodového hodnocení učiněné na základě nezpůsobilých podkladů. Žalobkyně uvedla, že pokud odvolací orgán ignoroval předložené důkazy, nerespektoval odvolací důvody. Žalobkyně zdůraznila zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobkyně za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobkyně dále uvedla, že ve svém odvolání namítla nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení od příslušných oddělení policie o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnávána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobkyně zdůraznila, že rozhodnutí i přes specifickou blokové řízení lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobkyně předložila kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série „X“, č. „X“, a blok série „X“, č. „X“, které nejsou podle žalobkyně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázala také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série „X“, č. „X“, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobkyně nesouhlasila s názorem žalovaného, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

4. Dále žalobkyně namítala, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce neměl být trestán dle zákona o silničním provozu. Žalobkyně uzavřela, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku. Dále žalobkyně uvedla, proč pokutové bloky nejsou dle jejího názoru způsobilými podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, když obecně uvedla, že je to tehdy, pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se přestupce dopustil v případě překročení nejvyšší dovolené rychlosti, dále v případě nepřipoutání bezpečnostním pásem, kdy není zřejmé, že došlo k porušení povinnosti za jízdy a zda přestupce vystupoval v pozici řidiče, dále pokud není zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, dále pokud jsou údaje uvedeny nečitelně, kdy nelze zjistit okolnosti přestupku.
5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobkyně uvedla, že:
- pokutový blok z 13. 9. 2016 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1k“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který pokutu uložil (zda k jednání došlo na soukromém pozemku, či pozemní komunikaci), není specifikováno konkrétní místo spáchání přestupku, popis skutku (mimo jiné „pásky“) neuvádí porušení povinností řidiče přesně dle zákona a v bloku není obsaženo řádné vyličení události,
 - pokutový blok ze 4. 2. 2016 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1k“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který pokutu uložil (zda k jednání došlo na soukromém pozemku, či pozemní komunikaci), není specifikováno konkrétní místo spáchání přestupku, popis skutku (mimo jiné „pásky“) neuvádí porušení povinností řidiče přesně dle zákona a v bloku není obsaženo řádné vyličení události,
 - pokutový blok z 20. 7. 2015 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1f4“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který pokutu uložil (zda k jednání došlo na soukromém pozemku, či pozemní komunikaci), není specifikováno konkrétní místo spáchání přestupku, popis skutku (mimo jiné „RJ“) neuvádí porušení povinností řidiče přesně dle zákona a v bloku není obsaženo řádné vyličení události,
 - pokutový blok z 1. 5. 2015 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1k“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který pokutu uložil (zda k jednání došlo na soukromém pozemku, či pozemní komunikaci), není specifikováno konkrétní místo spáchání přestupku, popis skutku (mimo jiné „pásky“) neuvádí porušení povinností řidiče přesně dle zákona a v bloku není obsaženo řádné vyličení události,
 - pokutový blok z 14. 7. 2014 obsahuje chybnou právní kvalifikaci (v kolonce § uvedeno „125c/1k“), vzniká pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, který pokutu uložil (zda k jednání došlo na soukromém pozemku, či pozemní komunikaci), není specifikováno konkrétní místo spáchání přestupku, popis skutku (mimo jiné „neužil BP“) neuvádí porušení povinností řidiče přesně dle zákona a v bloku není obsaženo řádné vyličení události.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Souhrnně pak dále žalobkyně namítala, že přestupky nejsou v pokutových blocích označeny konkrétně a individualizovaným popisem jednání, nejsou tak způsobilými podklady pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče, v tomto směru odkázala i na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 127/2017-39. Přestupky tak dle žalobkyně nejsou konkrétně vymezeny a nemohou být podkladem pro záznam bodů do registru.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě s tím, že i nadále trval na tom, že žalobkyni byly body v bodovém hodnocení řidiče zaznamenány oprávněně, v řízení ve věci dosažení 12 bodů bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí magistrátu i žalovaného vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost.
7. Žalovaný konstatoval, že se vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobkyně včetně poukazu na předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek. Žalovaný dále zdůraznil, že magistrát postupoval správně, když si poté, co žalobkyně uplatnila námitky proti opodstatněnosti dosažení 12 bodů, vyžádal kopie pokutových bloků k oznámením o uložení pokut, na jejichž základě body do registru zaznamenal. Žalovaný trval na tom, že v řízení o námitkách nebylo shledáno, že by pokutové bloky byly vydány v rozporu s právními předpisy, popis přestupkového jednání je v pokutových blocích dle žalovaného dostatečně přesný a jednoznačný, správní orgán vycházel z konkrétních oznámení o přestupcích a označených pokutových bloků. Dle žalovaného tak magistrát rozhodoval o námitkách na základě platných a pravomocných rozhodnutí, proto rozhodnutí prvního stupně potvrdil. Zápis právních norem na pokutových blocích byl žalovaným shledán v souladu se zákonem a judikaturou. K poukazu žalobkyně na to, jaké údaje by měly být patrné z rozhodnutí v blokovém řízení, žalovaný odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a dodal, že pokud žalobkyně měla nějaké pochybnosti během projednání přestupku na místě, neměla projevit souhlas s blokovým řízením a s údaji zaznamenanými v pokutovém bloku. Žalovaný dále uzavřel, že žalobkyni byly body zaznamenány oprávněně na základě způsobilých podkladů pro zápis bodů, v řízení bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný nesdělil soudu do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

10. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 16. 9. 2016, č. j. MDC/88525/2016, který byl žalobkyni doručen dne 21. 9. 2016, oznámil magistrát žalobkyni, že ke dni 13. 9. 2016 dosáhla celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení, a vyzval ji k odevzdání řidičského průkazu; současně vyhotovil žalobkyni také výpis z bodového hodnocení řidiče obsahující historii bodového hodnocení žalobkyně. Dne 24. 9. 2016 podala žalobkyně námitku proti veškerým záznamům. Magistrát si následně vyžádal kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních.
11. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byly pokutové bloky vydané dne 14. 7. 2014, 1. 5. 2015, 20. 7. 2015, 4. 2. 2016 a 13. 9. 2016, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku.
12. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPU-162351/PŘ-2014-040264 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 14. 7. 2014, série „X“, č. „X“, na částku 100 Kč, soud zjistil, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ nebyla dne 14. 7. 2014 ve 20:45 hod. v ulici Riegrova v Děčíně připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., řidička za jízdy nepřipoutána bezp. pásy ...“
13. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPU-100684/PŘ-2015-040216 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 1. 5. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 200 Kč, soud zjistil, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ dne 1. 5. 2015 ve 20:00 hod. v ulici Jiříkovská v obci Rumburk nebyla připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., nebyla za jízdy nepřipoutána bezp. pásem ...“
14. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPU-160875/PŘ-2015-040206 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 20. 7. 2015, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobkyni jako řidiče motorového vozidla registrační značky „X“ dne 20. 7. 2015 ve 14:25 hod. v obci Jílové – Modrá č. p. „X“, silnice č. 3/13, kde byla stanovena obecně rychlost 50 km/h, byla naměřena rychlost 66 km/h, po odečtení odchylky – 3 km/h tedy 63 km/h, čímž žalobkyně překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 13 km/h, a tím porušila povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku následovně: „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb., R 60/66/63 Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPÚ-25738/PŘ-2016-040236 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 4. 2. 2016, série „X“, č. „X“, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ nebyla dne 4. 2. 2016 ve 13:25 hod. v Ludvíkovicích „Na Kopečku“ připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsaneého v pokutovém bloku následovně: „... řídila mot. v. RZ „X“ bez použití b. pásu, čímž porušila § 6/1a zák. 361/2000 Sb.“
16. Z oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení č. j. KRPÚ-191988/PŘ-2016-040264 ve spojení s blokem na pokutu ze dne 13. 9. 2016, série „X“, č. „X“, na částku 100 Kč, soud zjistil, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ nebyla dne 13. 9. 2016 v 9:25 hod. v ulici Labské nábř. „X“, Děčín IV - Podmokly, připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsaneého v pokutovém bloku následovně: „ § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem ... “
17. Žalobkyni bylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a s historií bodového hodnocení. Poté rozhodnutím ze dne 29. 3. 2017, č. j. MDC/30911/2017, magistrát podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobkyně proti provedeným záznamům 12 bodů jako neodůvodněné. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
18. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že žalovaný nerefletoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. Těmto námitkám soud nepřisvědčil. V této souvislosti žalobkyně poukazovala na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014, ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014, a rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19. 1. 2015, č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3, ze kterých je podle žalobkyně zřejmé, že se tyto správní orgány zabývaly kvalitou jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a označily je za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněná rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a rozhodnutí Městského úřadu Písek. K těmto rozhodnutím žalovaný na straně 8 žalobou napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že se s právním názorem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje i Městského úřadu Písek neztotožňuje, neboť žalovaný vychází při svém rozhodování především ze zákonů, jiných právních předpisů a případně soudní judikatury a v žádném případě mu nepřisluší opírat svá rozhodnutí o rozhodnutí jiných správních orgánů. Žalovaný dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestupcích“). Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazy na ustanovení zákona o přestupcích a zákona o silničním provozu, která přestupce porušil. Z doložených kopií pokutových bloků je zřejmé, že jednání je popsáno dostatečně a jednoznačně. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu jednoznačně vyplývá, že se žalovaný s námitkou upozorňující na odlišnou rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek řádně vypořádal, přičemž ve své argumentaci reagoval na žalobcem předložená rozhodnutí a zároveň zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.

20. Před vypořádáním dalších žalobních námitek považuje soud za vhodné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publikované pod č. 3339/2016 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona o přestupcích nebo zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat počet bodů za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
21. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ke spáchání přestupku sice došlo, nicméně mu byl zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

22. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103, dostupný na www.nssoud.cz).
23. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010–76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že *„oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“* Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
24. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Žalobkyně v žalobě svými námitkami zpochybnila záznamy bodů v registru řidičů, které jí byly zaznamenány na základě pokutových bloků ze dne 14. 7. 2014, 1. 5. 2015, 20. 7. 2015, 4. 2. 2016 a 13. 9. 2016. Soud shledal, že údaje zaznamenané na všech vyžádaných pokutových blocích odpovídají údajům uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
25. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Nic takového ovšem žalobkyně nenamítala a ani soud neshledal, že by takovou vadou některé rozhodnutí vydané v blokovém řízení trpělo. Presumpce správnosti rozhodnutí však ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

26. V projednávané věci byly žalobkyni zaznamenány body mimo jiné za přestupky spáchané ve dnech 14. 7. 2014, 1. 5. 2015, 20. 7. 2015, 4. 2. 2016 a 13. 9. 2016. Soud prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden stručný slovní popis přestupkového jednání a dále údaj o tom, podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
27. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, dostupném na www.nssoud.cz, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
28. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů, které Nejvyšší správní soud zopakoval i v žalobkyní zmíněném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, dostupném na www.nssoud.cz, jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupkové jednání žalobkyně bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
29. Přestupkové jednání, kterého se žalobkyně dopustila dne 14. 7. 2014, spočívalo v tom, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ nebyla dne 14. 7. 2014 ve 20:45 hod. v ulici Riegrova v Děčíně připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáného v pokutovém bloku následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., řidička za jízdy nepřipoutána bezp. pásy ...“ Na tomto místě soud zdůrazňuje, že popis skutku je jednak slovy dostatečně specifikován a jednak mu odpovídá i odkaz na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který upravuje toliko jedinou povinnost řidiče, a to být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Současně je pro potřeby blokového řízení dostatečně určité vymezeno místo spáchaní přestupku.
30. Další přestupkové jednání, kterého se žalobkyně dopustila dne 1. 5. 2015, spočívalo v tom, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ dne 1. 5. 2015 ve 20:00 hod. v ulici Jiříkovská v obci Rumburk nebyla připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáného v pokutovém Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

bloku následovně: „§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., nebyla za jízdy nepřipoutána bezp. pásem ...“ Na tomto místě soud zdůrazňuje, že popis skutku je jednak slovy dostatečně specifikován a jednak mu odpovídá i odkaz na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který upravuje toliko jedinou povinnost řidiče, a to být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Současně je pro potřeby blokového řízení dostatečně určité vymezeno místo spáchání přestupku.

31. Další přestupkové jednání, kterého se žalobkyně dopustila dne 20. 7. 2015, spočívalo v tom, že žalobkyni jako řidiče motorového vozidla registrační značky „X“ byla dne 20. 7. 2015 ve 14:25 hod. v obci Jílové – Modrá č. p. „X“, silnice č. 3/13, kde byla stanovena obecně rychlost 50 km/h, naměřena rychlost 66 km/h, po odečtení odchylky – 3 km/h tedy 63 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 13 km/h a více, a tím se dopustila přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, popsáno v pokutovém bloku následovně: „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb., R 60/66/63 Pokuta uložena za přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ Soud má i v tomto případě za to, že popis skutku je jednak slovy dostatečně specifikován a jednak je zde i odkaz na zákonné ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona, ve kterém je jasně uvedeno, že „fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km/h“. Současně je pro potřeby blokového řízení dostatečně určité vymezeno místo spáchání přestupku.
32. Přestupkové jednání, kterého se žalobkyně dopustila dne 4. 2. 2016, spočívalo v tom, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ nebyla dne 4. 2. 2016 v 13:25 hod. v Ludvíkovicích „Na Kopečku“ připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáno v pokutovém bloku následovně: „... řídila mot. v. RZ „X“ bez použití b. pásu, čímž porušila § 6/1a zák. 361/2000 Sb.“ Na tomto místě soud zdůrazňuje, že popis skutku je jednak slovy dostatečně specifikován a jednak mu odpovídá i odkaz na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který upravuje toliko jedinou povinnost řidiče, a to být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Současně je pro potřeby blokového řízení dostatečně určité vymezeno místo spáchání přestupku.
33. Poslední přestupkové jednání, kterého se žalobkyně dopustila dne 13. 9. 2016, spočívalo v tom, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla registrační značky „X“ nebyla dne 13. 9. 2016 v 9:25 hod. v ulici Labské nábř. „X“, Děčín IV - Podmokly, připoutána bezpečnostním pásem, a tím porušila povinnost stanovenou v § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustila se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, popsáno v pokutovém bloku následovně: „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb. nebyla za jízdy připoutána bezpečnostním pásem ...“ Soud opakovaně zdůrazňuje, že popis skutku je jednak slovy dostatečně specifikován a jednak mu odpovídá i odkaz na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který upravuje toliko jedinou povinnost řidiče, a to být za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Současně je pro potřeby blokového řízení dostatečně určité vymezeno místo spáchání přestupku.
34. Z pokutových bloků ze dne 14. 7. 2014, 1. 5. 2015, 20. 7. 2015, 4. 2. 2016 a 13. 9. 2016 je tedy zřejmé, za jaká přestupková jednání byla žalobkyně pokutována. Z obsahu pokutových bloků též vyplývá, že žalobkyně se přestupků dopustila na veřejných komunikacích, a námitka žalobkyně, že není zjištěitelné, zda k přestupku došlo na veřejně Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přístupné komunikaci, nebo na soukromém pozemku, je nedůvodná. V pokutových blocích je uveden i čas spáchání přestupků. Všechny bloky obsahují základní popis přestupkových jednání a dále i odkaz na příslušné porušení ustanovení zákona o silničním provozu, uvedení doby, místa a času spáchání přestupku a všechny bloky obsahují označení přestupku, který byl spáchán, a proto i námitka nesprávné právní kvalifikace obsažené v dotčených pokutových blocích je nedůvodná. Všechny bloky na pokutu jsou i řádně čitelné a srozumitelné. Dle přílohy zákona o silničním provozu se totiž za jednání spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km/h a méně než 20 km/h v obci nebo o více než 10 km/h a méně než 30 km/h mimo obec zaznamenají v registru řidičů 2 body a za porušení povinnosti být za jízdy připoután se zaznamenají v registru řidičů 3 body. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachatelé za každý z výše uvedených přestupků přičtou body následovně: za přestupek ze dne 14. 7. 2014 – 3 body, za přestupek ze dne 1. 5. 2015 – 3 body, za přestupek ze dne 20. 7. 2015 – 2 body, za přestupek ze dne 4. 2. 2016 – 3 body a za přestupek ze dne 13. 9. 2016 – 3 body, celkem dosaženo 14 bodů, tedy více než 12 bodů, při jejichž dosažení řidič pozbývá řidičské oprávnění (srov. § 123c zákona o silničním provozu).

35. K námitce žalobkyně, že argument žalovaného o specifičnosti blokového řízení a rozhodnutí v něm vydaného nemůže omluvit nedostatky, které takové rozhodnutí nese z pohledu zákonných požadavků na takovýto druh rozhodnutí, soud konstatuje, že s ohledem na platnou a účinnou právní úpravu a citovanou konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu neshledal, že by některé z rozhodnutí vydaných v blokovém řízení o přestupcích, za něž byly žalobkyni zaznamenány body v registru řidičů, vykazovalo vady, které by je činily podkladem pro provedení záznamu nezpůsobilým. Tvrdí-li žalobkyně v této souvislosti, že i přes specifičnost blokového řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona a odkazuje-li na rozhodnutí připojená k žalobě (bloky č. „X“ a „X“), soud opakuje, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Není tedy třeba posuzovat splnění všech požadavků zákona, pokud jde o obsah pokutového bloku, ale toliko jeho způsobilost k provedení záznamu bodů, tedy zda se jedná o rozhodnutí pravomocné, zda není nicotné a zda obsahuje dostatek údajů pro identifikaci konkrétního přestupkového jednání a jeho podřazení pod příslušnou položku přílohy zákona o silničním provozu. Tyto podmínky byly v případě pokutových bloků ze dne 14. 7. 2014, 1. 5. 2015, 20. 7. 2015, 4. 2. 2016 a 13. 9. 2016 splněny.
36. Žalobkyně dále v žalobě zpochybňovala argument, že jako přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dala souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobkyně není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobkyně nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobkyně převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobkyně stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobkyně rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobkyně jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobkyně nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dostupný na www.nssoud.cz).

37. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že na předmětné pokutové bloky je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V dané věci nebyly pokutové bloky zrušeny. Soud proto s ohledem na výše uvedené uzavírá, že se magistrát i žalovaný projednávanou věcí zabývali dostatečně a vzali v potaz veškeré rozhodné skutečnosti a důkazy, které byly součástí spisového materiálu.
38. K námitce žalobkyně zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdí žalobkyně, a nedošlo ani k porušení § 2 odst. 4 správního řádu, resp. zásady legitimního očekávání. Skutečnost, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje či Městský úřad Písek rozhodují v podobných případech jinak než žalovaný, nepředstavuje podle názoru soudu dostatečný důvod k tomu, aby bylo věcně správné a řádně odůvodněné rozhodnutí žalovaného zrušeno, když navíc žalobkyní předložená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek neodpovídají aktuální a konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu.
39. Lze tedy shrnout, že žalobkyni bylo za přestupky spáchané ve dnech 14. 7. 2014, 1. 5. 2015, 20. 7. 2015, 4. 2. 2016 a 13. 9. 2016 oprávněně připsáno celkem 14 bodů, a žalobkyně tak Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

celkem shromáždila více než 12 bodů a překročila zákonem stanovený bodový limit (srov. § 123c odst. 1 zákona o silničním provozu). Soud uzavírá, že záznamy bodů žalobkyně v registru řidičů byly provedeny plně v souladu s příslušnými právními předpisy, na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích (blokových pokut), která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

40. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. května 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.